

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1325/2498

พนักงานอัยการ กรมอัยการโจทก์ นายร่ำพรรณ พุกกะเจียมจำเลย

ย่อ / หลักกฎหมาย

กรณีที่จะเป็นความผิดฐานหมิ่นประมาทข้อความที่กล่าวจะต้องมุ่งเจาะจงถึงบุคคลใดโดยเฉพาะ และโจทก์จะต้องนำสืบให้ได้ความถึงบุคคลผู้ถูกหมิ่นประมาทนั้นด้วย เมื่อในคำโฆษณา มีความหมายเฉพาะนายแพทย์ชายคนหนึ่งไม่มีเกินความถึงนายแพทย์ทุก ๆ คนของโรงพยาบาล ศิริราช ทั้งโจทก์หาได้นำสืบถึงนายแพทย์คนที่ถูกใส่ความหมิ่นประมาท ก็ย่อมทราบไม่ได้ว่า นายแพทย์ได้เป็นผู้เสียหาย เมื่อตามคำฟ้องไม่มีช่องทางแสดงให้เห็นว่าจำเลยมุ่งหมายกล่าว ใส่ความถึงนายแพทย์เฉลิม นายแพทย์เฉลิมจึงมิใช่ผู้เสียหายอันจะพึงร้องทุกข์ได้ได้ความว่าจำเลย เป็นบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ลงโฆษณามีข้อความว่า "ฯลฯ ผมกำลังได้รับความโกรธแค้นอย่าง สาหัสเพราะน้ำมือของผู้ชายใจทรามแห่งโรงพยาบาลศิริราช เรื่องของผมมีดังนี้ ภาระยาผมเป็น ข้าราชการทางรัฐบาลได้มีคำสั่งให้ไปตรวจร่างกาย ฯลฯ เมื่อภาระยาของผมเข้าไปในห้องก็ถูก นายแพทย์ชายบังคับให้เปลื้องผ้าออกหมด ภาระยาผมปฏิเสธแต่นายแพทย์ผู้นั้นพูดว่า ฯลฯ เธอถึงกับ ร้องไห้แต่ก็จำต้องยอมเปลื้องออกหมดสิ้นตามคำสั่งของนายแพทย์คนนั้น เมื่อเปลื้องผ้าออกหมด แล้วก็โดนบังคับให้นอนบนเตียงอีกด้วย ภายในห้องนั้นมีภาระยาของผมกับนายแพทย์คนนั้น สองต่อสองเท่านั้น หมอคนนั้นได้ลูบคลำร่างกายของภาระยาผมไปมาบางครั้งก็บีบคลั้นอวัยวะ บางส่วนอันเป็นของสงวนของสตรีเพศอีกด้วย ถึงแม้ภาระยาผมจะร้องไห้และขอร้องให้มันยุติการ ตรวจแบบลามกเช่นเดิมแต่หมดกลับตบหน้าภาระยาของผมและบอกให้ภาระยาของผมนอนเฉย ๆ จนกระทั่งพอใจของเขาแล้วเขาจึงปล่อยให้ภาระยาของผมแต่งตัวออกไปนอกห้องได้" เรื่องนี้ นายแพทย์เฉลิมพรมมาส อธิบดีกรมมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ ผู้เสียหายได้ร้องทุกข์แล้ว จำเลย ต่อสู้ข้อ ก.ม. ๒ ข้อ คือ ข้อ ๑. ข้อความที่ลงพิมพ์เป็นหมิ่นประมาทนายแพทย์โรงพยาบาลศิริราช คนใดหรือไม่ ๒. นายแพทย์เฉลิม พรมมาสไม่ใช่ผู้เสียหาย ข้อความตามอันรับตามฟ้อง คู่ความไม่ สืบพยาน ศาลชั้นต้นเห็นว่าเป็นการใส่ความและอาจทำให้นายแพทย์โรงพยาบาลศิริราช เสียชื่อเสียงถูกดูหมิ่นเกลียดชัง และนายแพทย์เฉลิมเป็นผู้เสียหายมีสิทธิร้องทุกข์ จำเลย มีความผิดตาม ก.ม.อาญา ม. ๒๘๒ จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้อง โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาเห็นว่าตามฟ้องของโจทก์ที่กล่าวบรรยายถึงคำโฆษณาของจำเลยนั้นมีความหมายเฉพาะ นายแพทย์ชายคนหนึ่งของโรงพยาบาลศิริราชที่ได้ทำการตรวจโรคข้าราชการสตรีเท่านั้น ไม่มี ข้อความใดที่จะแสดงว่าฟ้องของโจทก์จะเกินความถึงนายแพทย์ทุก ๆ คนของโรงพยาบาลศิริราช ถูกจำเลยหมิ่นประมาท ข้อความที่จำเลยโฆษณาดังฟ้องของโจทก์ซึ่งบรรยายถึงการกระทำของ แพทย์ชายผู้นั้น เป็นการใส่ความเอนนายแพทย์ชายผู้นั้นทำให้ผู้ถูกใส่ความเสียชื่อเสียงหรืออาจ ทำให้คนทั้งหลายดูหมิ่นหรือเกลียดชังได้ อันเป็นการหมิ่นประมาทแต่จะต้องเป็นข้อความที่กล่าว เจาะลงถึงบุคคลใด และโจทก์จะต้องนำสืบให้ได้ความถึงบุคคลที่ถูกหมิ่นประมาทนั้น ใน

คำพิพากษา

คดีนี้โจทก์ก็หาได้นำสืบว่านายแพทย์ชายคนใดเป็นผู้ที่ถูกจำเลยกล่าวใส่ความหมิ่นประมาทแต่ อย่างไรไม่ จึงทราบไม่ได้ว่านายแพทย์ชายคนใดแห่งโรงพยาบาลศิริราชเป็นผู้ได้รับความเสียหาย

อันเนื่องจากการกระทำของจำเลยทั้งการฟ้องของโจทก์ไม่มีช่องทางจะแสดงให้เห็นว่าจำเลย
มุ่งหมายกล่าวใส่ความนายแพทย์เฉลิม พรหมมาส นายแพทย์เฉลิม พรหมมาส จึงไม่ใช่ผู้เสียหาย
พิพากษายืน

องค์คณะ

นนทประชา · นนทปัญญา · ดุลยการณ์โกวิท

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th ·
<https://thaideka.online/deka/1325/2498>